

REKRYT NUMMER W29-FN03-4792

KODNAMN: Wraith

Bakgrund: Nigel Farnsworth, liksom hans far före honom, arbetade som butler för den förmögna familjen Steele, till en kväll som förändrade hans liv för evigt.

Nigel körde hem Victor Steele, herrn i huset, hans fru Nadia och äldste son Patrick, som alla besökt en välgörenhetsgala. På vägen tillbaka ville Mr Steele av någon anledning göra en kontroll av en närliggande fabrik som han ägde. Givetvis lydde Nigel sin herre och tog omvägen. Efter en snabb inspektion satte sig familjen Steele i bilen igen och bad om att få åka vidare. Det var då det hände.

En underlig varelse dök upp som från ingenstans, lyfte upp bilen (med alla fyra passagerarna i) som om den vore lätt som en fjäder och slängde ned den i avloppsdammen. Avloppsdammen var fylld med diverse restprodukter från fabriken, och den resulterande smörjan läckte fort in i bilen. Nigel lyckades snabbt ta sig ut, och förblindad kämpade han upp mot ytan. Efter vad som kändes som en lång smärtsam evighet lyckades han ta sig upp, och tog sig snabbt till stranden. Väl där började han spana ut över dammen efter andra överlevande, och bara några sekunder senare tog sig den yngre herr Steele upp. Han verkade på något sätt lite rädd för Nigel, men han sträckte sig ändå efter den hjälpande hand som Nigel räckte fram. Och Nigel kunde bara titta på i fasa när den yngre herr Steele upplöstes så fort han vidrörde hans hand...

Chockad av upplevelsen märkte inte Nigel att den mystiska anfallaren hade smugit sig närmare, och när han till sist hörde det lågmälda morrandet var det redan för sent. När varelsen anföll trodde Nigel att hans sista stund var kommen. Men till bådars förvåning passerade odjurets hand rakt igenom honom. Den mystiska varelsen verkade bli retad av detta, och anföll Nigel gång på gång, och varje gång gick hans attacker rakt igenom Nigel utan att göra någon som helst skada. När gryningen till sist kom började monstret förvandlas, och till sin förfäran upptäckte Nigel att hans anfallare inte var någon annan än Victor Steeles yngre son, Grant, som inte fått följa med på välgörenhetsgalan.

När han vaknade verkade herr Steele rädd för Nigel, men till sist lyckades båda lugna ned sig tillräckligt mycket för att kunna avgöra vad som hänt från sina gemensamma minnen. Nigel kom fram till slutsatsen att hans doppel i avfallsdammen hade muterat honom - det faktum att han numer ser ut som ett levande skelett hjälpte honom lite på traven...

Unge herr Steele och Nigel skildes åt då herrn ansåg det vara bäst om Nigel låtsades vara död och gick under jorden ett tag. När så herr Steele hade tagit sin examen och övertagit kontrollen av familjeföretaget kontaktade han Nigel och begärde hans hjälp. Under kodnamnet Wraith blev så Nigel herr Steeles trogne agent - till att börja med fick han mest genomföra sabotageräder mot konkurrerande företag, men när så herr Steele kom på idén att bilda Freaks of Nature var det Wraith som fick fungera som kontaktperson utåt - det var t.ex. han som rekryterade den mystiske mutanten Meltdown till Freaks of Nature, och han övervakade också det experiment som gav Metallique hennes krafter, även om det var herr Steele som skötte förhandlingarna och betalningen.

När så herr Steele bedömde att det var dags att sätta igång planen och Freaks of Nature anföll Sizewells kärnkraftverk drabbades Nigel plötsligt av samvetsqual: Hans heder krävde evig lojalitet mot familjen Steele, men var det verkligen rätt att begå brott och utsätta så många människor för livsfara bara för att herr Steele ville det? Han luftade dessa tankar för Meltdown, men fick ingen vidare respons då Meltdowns bara ville förstöra kärnkraftverk...

När så den tillfångatagna Fource lyckades rymma visade det sig att de på något sätt hört vad Wraith och Meltdown diskuterat, och de försökte övertyga Wraith om att det moraliskt rätta var att svika hans herre och hjälpa dem istället. Till sist lät sig Nigel dock övertygas, och hjälpte Fource att undkomma.

Det hela slutade i en enorm strid mellan Fource och övriga Freaks of Nature, som slutade med att herr Steele (i sitt Ferocious-alias) och Meltdown båda förolyckades. Skakad av det han bevittnat tackade Wraith nej när han erbjöds en plats i Fource - han hade aldrig varit särskilt förtjust i att bruka våld, och tanken på att behöva göra det för att försörja sig var inte tilltalande. I stället började han arbeta som sekreterare/assistent åt Fources överordnade, överste James Bartley på BBSB, ett jobb han trivs utmärkt med.

Från denna position har Nigel fått tillfälle att bevittna Fources äventyr. Häromdagen kom dock översten med ett ovanligt förslag: Fource var i behov av förstärkning, och frågan var om Wraith kunde tänka sig att hjälpa dem. Efter visst övervägande beslutade sig Nigel för att ställa upp - för den här gången i alla fall...

Personlighet: Wraiths personlighet är starkt präglad av hans många år som butler. Han ser det som en hederssak att göra ett så bra jobb som möjligt så att det märks så lite det bara går - allra helst skall hans närvaro inte ens märkas förrän den behövs. Han är mycket diskret, och alltid ytterst korrekt - han talar långsamt och väger varje ord på guldväg för att undvika att stöta sig med någon. Vissa tolkar detta som att Wraith är en ganska passiv person, men så är alls inte fallet - han är ytterst aktiv, det är bara det att han tränats att förmå andra att komma fram till samma slutsatser som han själv snarare än att lägga fram sina egna idéer. Han trivs helt enkelt bäst i bakgrunden.

Ett av få karaktärsdrag som Wraith faktiskt uppvisar är hans pacifism - han avskyr våld och gör sitt bästa för att eventuella problem skall kunna lösas på andra sätt, vilket inte alltid är så lätt i sällskapet.

Utseende: Olyckan som gav Wraith hans krafter förändrade också hans kropp så att han numer liknar ett levande skelett - han är ytterst mager, saknar helt hår, och har kritvit hy och stora kolsvarta ögon. Han klär sig propert och konservativt i det civila - i fält brukar han vanligtvis klä sig i långa vita svepningar för att ytterligare förstärka det spöklika intryck hans utseende och krafter ger...

Fyra bra ord: Effektiv, diskret, diplomatisk, praktisk.

Superkrafter: Wraith besitter två helt olika superkrafter: Dels kan han göra sig själv helt oberörbar med blotta tanken. I detta stadium passerar all materia rakt igenom honom utan att göra någon som helst skada. Detta innebär också att han kan passera genom väggar och andra typer av fasta hinder utan några som helst problem. I denna form är han nästan osårbar då de flesta typer av attacker passerar rakt igenom honom, även om elektricitet, eld och hetta har viss effekt. Psioniska anfall och gasattacker har också full effekt. Förmågan gäller Wraith själv och ungefär 10 kilos extravikt. När förmågan är aktiv kan Wraith inte påverka omvärlden på något sätt, även om han kan se, höra och tala som normalt. Kraften ger inte någon typ av flygförmåga eller möjlighet att gå på luft.

Dessutom kan Wraith med en enkel beröring störa en annan levande varelses nervsystem, vilket kan ge en mängd effekter hos offret: Blindhet, paralysering eller bedövande smärta är de vanligaste, men förmågan kan också användas för att överbelasta nervsystemet, vilket är ytterst taumatiskt för offret och har en hyfsad chans att försänka denne i koma. Dock är användandet av "dödsgreppet" ytterst krävande även för Wraith, som därför bara använder den i yttersta nödfall - hela förmågan överhuvudtaget används nästan uteslutande i självförsvar.

De två förmågorna kan inte användas samtidigt då störande av nervsystemet kräver fysisk beröring. Wraiths beröring verkar även genom kläder, men pansar stoppar den.

Åsikter om Fourceagenterna:

Wildcat: Wraiths första intryck av Wildcat var inte särskilt bra, och det blev inte bättre när han halshöggs Ferocious efter att ha blivit stympad av honom under slutstriden. Sedan dess har han dock fått tillfälle att se honom i aktion under ett flertal gånger, och för varje gång blir intrycket bara bättre, kanske för att Wildcat mer och mer börjar komma över den gamla Fources fall. Wraith börjar rentav förstå varför överste Bartley alltid talar så varmt om Wildcat...

Devil Dog: Wraith är djupt imponerad av Devil Dogs stora förmåga att komma fram till moraliskt korrekta beslut. Visserligen är han inte särskilt snabbtänkt, men han brukar ofta komma fram till överraskande bra beslut om han bara får en stund på sig att tänka igenom situationen. Och vanligtvis brukar Wraith anse att det är mödan värt att vänta...

I strid däremot, är Devil Dog helt förbytt. Den lugna, eftertänksamma person han är annars byts ut mot ett vildsint rovdjur som gör allt som krävs för att besegra motståndaren, vilket är väldigt oroande. Och eftersom Devil Dog är en av få varelser som faktiskt kan påverka Wraith när han är oberörbar är det nog bäst att hålla sig väl med honom när han är på det humöret...

Sunscreen: Då både Wraith och Sunscreen värderar effektivitet högt kommer de båda utmärkt bra överens. Den enda lilla stötestenen från Wraiths sida är det faktum att Sunscreen lite väl ofta låter lagens bokstav gå före andra personers välbefinnande, vilket Wraith har svårt att acceptera.

Hummingbird: Hummingbird har farligt lätt för att handla innan hon (eller åtminstone hennes lagkamrater) hunnit tänka igenom en situation ordentligt, men å andra sidan är hon en av de mest snabbtänkta personer Wraith vet, och hennes enorma skicklighet att improvisera tar Fource ur knipor minst lika ofta som hennes impulsivitet försätter dem i dem...

Åsikter om de andra rekryterna:

Tinkerbelle: Wraith har bara träffat fröken Inanna Smith ett fåtal gånger, men hon verkar vara en ypperligt trevlig, kompetent och intelligent flicka vars färdigheter säkert kan komma till avsevärd nytta för Fource - särskilt som teknik aldrig varit Wraiths starka sida.

Flying Scotsman: En okänd förmåga då Wraith aldrig haft nöjet att träffa honom, men enligt rapporterna från Bunnahabhain var han till stor nytta under Icebreaker-uppdraget, och bra karlar finns det alltid plats för.